

DE VISSERIJKONFERENTIE TE LONDEN BEEINDIGD

(Vervolg van blz. 1)

der baaien uitzondering blijven. Alleen in het gebied van «THE MINCH», ten noord-westen van Schotland, zijn de Britten klaarblijkelijk zeer gulzig geweest en hebben zij de interessante viswateren praktisch helemaal voor onze vissers afgesloten. België zal zich hier echter niet bij neerleggen en hoopt door middel van verdere onderhandelingen en een eventueel beroep voor de arbitragerechtbank tenminste een deel van «The Minch» terug open te stellen. Daarbij zal zij kunnen steunen op het feit dat de regelen van de Konventie van Genève hier niet gevolgd werden. Wat Ierland betreft zal aan de huidige basislijnen geen wijziging komen, aangezien dit land reeds een vijftal jaren geleden tot het stelsel der RECHTE basislijnen is overgegaan.

De Konferentie van Londen had reeds op 17 januari j.l. een resolutie goedgekeurd over de maatregelen ter bescherming van de visstand, en een andere resolutie over de politie van de visserij, welke aanstuurt op een in de herfst van 1964 te houden technische konferentie over het reglementeren van de politie van de visserij in de Noordzee en het noord-oosten van de Atlantische Oceaan.

Thans heeft de Konferentie besloten ook nog eenparig (met inbegrip van Noorwegen en IJsland) een resolutie over de toegang tot de markten aan te nemen.

Na gewezen te hebben op de hinderpalen welke de ontwikkeling van de handel in vis en visserijprodukten nog in de weg staan, worden de aanwezige landen dringend aangemaand hun gedragslijn op visserijgebied zodanig te richten, dat de belangen beschermd blijven van de landen die hun handel in vis en visprodukten willen ontwikkelen, in die zin zoals voorzien in het rapport van de OESO van 1960.

De onbevoordeelde lezer krijgt onwillekeurig de indruk dat voormelde resoluties in feite zonder praktische gevolgen zullen blijven, maar dat de werkelijke betekenis van de Konferentie van Londen moet gezocht worden in de oprichting van een nieuw systeem van visserijgrenzen in West-Europa.

Dit stelsel zal verschillende landen, met inbegrip van België, noodzaken zich geleidelijk voor te bereiden op de nieuwe toestand, vooral met betrekking tot de visserij rond Groot-Brittannië en Ierland.

Aan de andere kant zullen de ondertekende landen de zekerheid hebben dat eens en voor goed paal en perk zal gesteld zijn aan de tendens van de jongste jaren, waarbij meer en meer landen tot eenzijdige uitbreiding van hun territoriale wateren of visserijgrenzen zijn overgegaan.

De jongste voorbeelden van IJsland, Noorwegen, Groenland en de Faroër-elanden liggen nog te fris in het geheugen, om niet alvast dit positieve aspect van de Konventie van Londen speciaal te onderlijnen.

DE REDAKTIE.

IN MEMORIAM...

Karel Constandt

Zopas bereikt ons het overlijden van de heer Karel Constandt in de ouderdom van 58 jaar.

De afgestorvene werd geboren te Adinkerke op 2 maart 1906 en overleed na een slepende en zware ziekte maandag jl. 2 maart.

In onze vissersmiddens — en dan vooral te Nieuwpoort — was de heer Constandt een graag geziene figuur. Zo was hij voor de jongste wereldoorlog onderrichter in de visserijschool te Nieuwpoort, alwaar hij de vissersjeugd een zeer gedegen opleiding tot het vissersberoep verstrekke. Hij bleef evenwel niet te Nieuwpoort want na de oorlog werd hij benoemd tot bestuurder van de St Pietersschool te Oostende, functie die hij verder bleef vervullen tot

het ontbinden van de instelling.

Ook de reders zijn de afgestorvene doorheen de jaren steeds bijzonder genegen geweest. De heer Constandt was inderdaad steeds behulpzaam bij het onderhouden van het administratief- en boekhoudkundig aspect van de uitbating van hun vaartuig.

Het spreekt dan ook vanzelf dat het afsterven van de heer Constandt in de visserijmiddens zeer betreurd wordt. De begrafenis grijpt plaats zaterdag a.s. te 10 uur in de kerk te Westende.

Ons blad biedt aan de familie Constandt de meest gemeende gevoelens van deelneming aan bij het zware verlies, welke hen treft. — B

Is de zogenaamde nonaktiviteit van de Kommissie ter Modernisering van het Visserishavenkompleks dan toch eindeloos ?

OOK VISSERSHAVENKOMMISSIE ZWIJGT ALS VERMOORD !

Het probleem van ons havenkompleks staat in de laatste tijden in een voortdurende belangstelling. Oorzaken hiervan zijn enerzijds de onverklaarbare handelwijze van Staat en Stad die zonder de minste overweging de noodzakelijke kredieten tot modernisering en aanpassing van het Oostendse havenkompleks hebben afgewezen, of liever gezegd hebben uitgesteld, en anderzijds en dan heel bijzonder voor wat de visserishaven betreft, de zeer nabije in praktijkstelling van de E.E.G.-politiek.

Waar wij in de eerste plaats willen op neerkomen is onze vissershaven, die binnen zeer afzienbare tijd geroepen zal zijn, een vooraanstaande rol te spelen in het grensloze Europa der zes van morgen. Het is een vaststaand feit dat dan onze havenakkomodaties zal dienen aangepast te zijn aan de behoeften van de grote vreemde vissersvloeden die hun vangsten in onze haven zullen verkopen.

En we zullen niet gereed zijn. De zaak van de bouw van een derde slip wordt stelselmatig geboycotteerd en wie de betrekkingen kent van sommige heerschappen weten waar de hond aan gebonden ligt. Graag vernamen we waarom onze burgemeester die tevens parlementair is zijn gezaghebbende(?) stem te Brussel niet laat horen.

Of zal men trachten de visserij te verknachten aan een bepaalde firma, wiens praktijken er allesbehalve netjes voorstaan ?

Toen in augustus 1962 overgegaan werd tot de oprichting van een commissie die belast werd met het onderzoek naar de moderniseringsmogelijkheden van ons visserishavenkompleks, meenden wij op de goede weg te zijn en dachten wij terecht dat wij ons binnen zeer kort aan een volledige reorganisatie van onze visserishaven mochten verwachten. De commissie bood inderdaad alle waarborgen om ons optimisme te staven; de leden van raad waren stuk voor stuk mensen die als deskundigen mochten doorgaan en die de visserij door en door kenden.

In de beginne mochten wij verschillende zittingen van de raad meemaken, derwijze zelfs dat een volledig reorganisatieplan werd opgesteld en reeds een lijst samengesteld werd van de werken die bij

voorkeur en hoogdringendheid dienden uitgevoerd te worden.

VERSLAPPING DER AKTIVITEITEN

Na deze eerste rush begon de commissie ziek te worden in het bedje waarin zoveel identieke commissies dienden verzorgd te worden. Langzaam maar zeker begon de aktiviteit van de bedoelde commissie te verslappen in die mate dat het thans sedert december 1963 geleden is dat nog een zitting plaatsgreep. Het oogenblik is nochtans gunstig om doeltreffend op te treden. Het is inderdaad een grote vereiste dat onze visserishaven in de eerste plaats wordt aangepast aan de vereisten welke een E.E.G.-politiek binnen afzienbare tijd zal stellen. Er is meer zelfs, ook onze visserishavenkommissie is een zachte dood aan het sterven. Inderdaad, sedert de troebelen welke voor korte tijd in de schoot van dit organisme uitbraken, omdat sommige vishandelaars de produktie aan banden wensden te leggen, werd geen enkele zitting meer gehouden, zodat wij ook lang deze zijde niet langer op enige aktiviteit moeten rekenen.

Ziedaar de triestige balans van twee instellingen die in feite zouden moeten uitgegroeid zijn tot leidende begrippen in ons visserijbedrijf, en als dusdanig een hoofdzakelijke rol zouden moeten spelen.

Hiervan kwam evenwel niets in huis, wel integendeel. Andermaal werd onze visserij op een weinig stichtende manier in de steek gelaten en moeten wij verder sukkelen met de geringe middelen waarover wij aktueel beschikken.

Misschien zal binnen afzienbare tijd de commissie zich rekenschap kunnen geven van het spijtige futen waaraan zij ten grondslag liggen. Helaas, ook hier zal het dan andermaal te laat zijn. — B

N.B. — Bij het ter pers gaan vernemen we dat schepen Van de Kieboom bezig is met zich een juist idee van de toestand te vormen om daarna handelend op te treden. 't Verhoop voor de visserij het beste van dit knap mens.